

Vím já jeden, leksum garda unter fajer háječek,
v tem háječko honka cinka šinka břinka domeček.

V tem domečko leksum vokynka,
vekókala honka Nánynka.

Přišil tam k ní leksum syneček,
červené jak honka hřebíček.

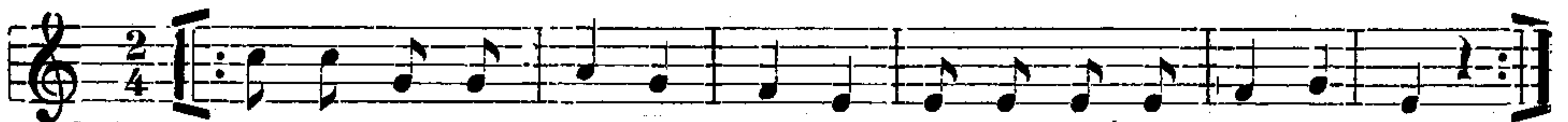
»Já ti milá leksum vopustím,
já na vojno honka jít musím.«

Moje milá leksum Andulka,
smutně plače honka náříká.

Štere roke leksum čekala,
a synečka honka dostala.

1182.

Z Moštěnice.

O vy pá - ni mu - zi - kan - ti, za - hrej - te mi na - ho - ru
ja - ké jsem měl těž - ké srd - ce, když mně brali na voj - nu

Pla - ka - li o mně ro - di - či, všichni přá - té - lé mo - ji;

ne - plač - te o mně, ma - měn - ko, když už jsem od - ve - de - ný.

O vy páni muzikanti,
zahrejte mi nahoru,
jaké jsem měl těžké srdce,
když mně brali na vojnu.
Plakali o mně rodiči,
všichni přátelé moji;
neplačte o mně, maměnko,
když už jsem odvedený.

Když jsem byl týden vojákem,
milá pro mne zkázala,
abych vyšel na špacír ven,
to poprosil kaprála.
Kaprál praví, že nemůže,
že jsem týden vojákem,
že on to udělat nesmí,
abych šel na špacír ven.